సీతా కళ్యాణం

టెంపోరావ్

సోఫాలో కూర్చుని షుగర్ మేగ్నట్ సుబ్బారావు ఖరీదైన చుట్టను కాలుస్తున్నాడు. పొగను బయటకు వదులుతూ తన వాచ్ వైపు చూశాడు. పది కావస్తోంది.

బ్రేక్ ఫాస్టు సేవించి, విశ్రాంతిగా చుట్ట కాల్చి ఆఫీసుకు వెళ్ళడం అతడికలవాటు.

సీత నవ్వుతూ అతడికెదురుగా నిలబడింది. ఆమెను చూసి అతడు తాపీగా నవ్వాడు. సుబ్బారావుకి యిద్దరే పిల్లలు. పెద్దవాడు కొడుకు. అతడు అమెరికాలో ఉన్నాడు. ట్రైనింగ్ పూర్తయ్యాక తిరిగి వస్తాడు. రెండోది సీత.

ఆమె బి.ఎ. ఫైనలియ్యర్ లో వుంది.

"అమ్మాయి పరీక్ష ఎప్పుడు?" అడిగాడు సుబ్బారావు.

"ఇరవై నుంచి" అందామె.

"అటుపైన యింక చదవనక్కరలేదు. అర్జునరావు గారి అబ్బాయి గోపాలం రెడీగా ఉన్నాడు నీ కోసం!"

అన్నాడు తండ్రి నవ్వుతూ.

"నాన్నగారూ, గోపాలాన్ని చేసుకోవాలనే ఉద్దేశం నాకులేదు. నా పెళ్ళి విషయంలో మీరు ఏ ప్రయత్నాలూ చేయొద్దు!"

"అదేమిటలా అంటున్నావు? అర్జునరావుగారికి మూడు షుగర్ ఫాక్టరీలున్నాయి. గోపాలంతో నీ పెళ్ళి అయితీరాలి. గోపాలానికి నువ్వు నచ్చావు!"

"గోపాలం నాకు నచ్చలేదు" అందామె.

సుబ్బారావు ఆమె వంక సూటిగా చూశాడు.

"సీతా! గోపాలం అందగాడు కాకపోవచ్చు కాని బాగా డబ్బున్నవాడు. అతడిని పెళ్ళాడితే నువ్వు రాణిలా జీవిస్తావు!"

"రాణీ అయే అవకాశం మరొకరికొదిలి మామూలు మనిషిలా జీవించాలని నా ఆ ఆశ."

"నిన్ను కాలేజికి పంపడం నేను చేసిన తప్పు! చదువు నీ బుర్రను పాడుచేసింది."

ఆమె వ్యంగ్యంగా నవ్వింది.

"చదువు బుర్రను పాడుచేయదు. సరైన విలువలను గుర్తించేటట్లు చేస్తుంది. నేను డబ్బులో పుట్టిపెరిగాను. డబ్బంటే నాకంతగా ఆశలేదు. డబ్బు కోసం పెళ్ళాడ్డం నాకిష్టంలేదు. నాకు నచ్చిన వ్యక్తిని పెళ్ళాడ్తాను" అందామె.

"అలాంటివాడు ఎవడేనా వున్నాడా?"

"ఉన్నాడు కాబట్టే మీతో చెప్పాలని యిలా వచ్చాను."

"యెవడు వాడు?"

"జీవన్! అతడిని నేను ప్రేమిస్తున్నాను. అతడినే

పెళ్ళాడ్తాను."

"వాడు ఏం చేస్తున్నాడు?"

"అతడు యింజనీరింగ్ పాసయ్యాడు. మోడర్న్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు."

"జీతం ఎంతిస్తారు?"

"వెయ్యి రూపాయలని చెప్పాడు."

"వాడితో నీకెలా పరిచయమైంది?"

"ఒక రోజున నేను నడుపుతున్న కారు ఎందువల్లనో ఆగిపోయింది. ఏం చెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను. జీవన్ స్కూటర్ మీద పోతూ నన్ను చూసి ఆగాడు. ఐదు నిమిషాల్లో అతడు కారును సరిచేశాడు. అటుపైన యిద్దరం కల్సుకోడం జరిగింది. అతడు నాకు చాలా నచ్చాడు."

సుబ్బారావు కోపంగా సోఫాలోంచి లేచాడు.

"సీతా, నువ్వు నా కూతురువని తెల్సుకుని ఆ దుర్మార్గుడు ప్రేమ నటించి నిన్ను మోసం చేస్తున్నాడు. వాడి వెయ్యి రూపాయిలతో నువ్వు బతకలేవు" అరాచ్చాడతను.

"మన దేశంలో యెందరో నెలకు యాభై రూపాయిల ఆదాయంతో బతుకుతున్నారు!"

"చావలేక, జీవచ్ఛవల్లా బతుకుతున్నారు. మనింట్లో ఉన్న అల్సేషియన్ కుక్కలకు వెయ్యికంటె ఎక్కువ ఖర్చవుతోంది!" అన్నాడతను వెటకారంగా.

"డబ్బున్న చెయ్యి ఎంతైనా ఖర్చుపెట్టగలదు."

"జీవన్ యిల్లెక్కడ?"

"అతడు లాడ్జిలో గది తీసుకుని ఉంటున్నాడు."

"ఏ లాడ్జిలో?"

ఆగ్రహంతో ఉన్న తండ్రివంక ఆమె క్షణకాలం చూసింది.

"మీరు అక్కడకు వెళ్తారా?"

"వాడి లాడ్జికి వెళ్ళేంత ఖర్మ యీ జీవితంలో నాకు పట్టదు!"

"అతడు గణపతీ లాడ్జిలో ఉంటున్నాడు. కాని అతడిని మీరు ఏమీ అనొద్దు. ఏదేనా కావలిస్తే నాతో చెప్పండి. నన్ను ఎంతేనా తిట్టండి."

సుబ్బారావు చుట్టను యాష్ట్రేలో పడేసి ఆమె కళ్ళలోకి కోస్తున్నట్టు చూశాడు.

"కలలు గనకు! వాడితో నీ పెళ్ళి జరగదు. నువ్వు గుడ్డిదానవు అయినా వాడికి కట్టన్నానని నా నమ్మకం. కారు రిపేరు చేసినవాడిని నువ్వు ప్రేమించనక్కరలేదు. పది రూపాయిలు పడేస్తే ఏ మెకానిక్ అయినా ఆ పని చేస్తాడు."

"కారు రిపేరు చేసినందుకు నేను అతడిని ప్రేమించడంలేదు. అతడు నాకు నచ్చాడు. నేనంటే అతడికెంతో ప్రేమ. మా జీవితం సుఖంగా సాగుతుంది"

"షటప్, యూ ఫూల్!" అర్చాడతను.

సీత తృళ్ళిపడింది.

"సీతా, ఇటుపైన కారును స్వయంగా నడుపుకుని నువ్వు బయటకు వెళ్ళొద్దు. డ్రయివర్ రాజును తీసుకెళ్ళు" తండ్రి ఆదేశించాడు.

ఆమె తలాడించింది. సుబ్బారావు గబగబా బయట సిద్ధంగా వున్న మెర్సిడిస్ కారువైపు నడిచాడు.

ప్రక్క గదిలోంచి యిదంతా మౌనంగా విన్న

శారద అక్కడికొచ్చింది.

శారద కూతురి భుజంమీద చెయ్యి వేసింది.

"ఆయనతో నువ్వు చెప్పిందంతా నిజమే నా?" అడిగిందామె.

"అవునమ్మా."

"దాన్ని గురించి యింతవరకూ నాకెందుకు చెప్ప లేదూ? నేను చచ్చిపోయాననుకున్నావా?"

సీత తల్లిని కౌగలించుకుంది.

"అలా అనకమ్మా! నాన్నగారితో చెప్పానుగా? నువ్వంతా విన్నావు. లేకపోతే నీతోనూ చెప్పేదాన్ని."

"ఈ ప్రేమలు మనకొద్దమ్మా. నీకేది మంచిదో ఆయనకు బాగా తెలుసు. మనం ఆడవాళ్ళం. మొగాళ్ళు చెప్పినట్లు వినడం మనకు మంచిది."

తల్లివైపు సీత నవ్వుతూ చూసింది.

"అమ్మా, నువ్వు యీ కాలం స్త్రీవి కావు. ఈనాటి ప్రపంచంలో ఆడా, మగా భేదాలు లేవు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ మన ప్రధాన మంత్రి. అది గుర్తుంచుకో! మునపటిలా పెళ్ళిళ్ళు యిప్పుడు జరగవు. జీవన్ నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు. అతడు నాకు నచ్చాడు. మా యిద్దరికీ పెళ్ళి చేయడం అన్ని విధాలా మంచిది. తలిదండ్రులు అలా చేయడం వాళ్ళ కర్తవ్యంగా భావించాలి" అంది సీత.

"ఏమోనమ్మా, ఏం జరుగుతుందో! ఆయన పట్టుదల మనిషి" అంది శారద.

"నేను ఆయన కూతుర్నిగా! ఏమవుతుందో చూద్దువు గాని" అంది సీత సాలోచనగా.

2

సీత ఫియట్ కారు దగ్గరకు వెళ్ళింది. ఆమెను చూసి డ్రయివర్ రాజు పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"అమ్మగారూ, నే నొస్తాను," అన్నాడు డ్రయివర్.

అతడికి ఇగ్నిషన్ కీని ఆమె యిచ్చింది. తలుపు తెరిచి ఆమె వెనుక సీటుమీద కూర్చుంది. రాజు వెనుక తలుపు మూసి, స్టీరింగ్ వీల్ వెనుక చతికిలబడ్డాడు.

"ఎక్కడికమ్మా?" అంటూ ముందు తలుపు మూశాడు.

"లజ్ వైపు పద."

ఫియట్ కారు బయటకు దూసుకుపోయింది. గేటు బయట నిలిచిన గూర్ఖా ఆమెకు సెల్యూట్ చేశాడు.

లజ్ లో కారు ఆగింది. ఆమె డ్రయివర్ వయిపు చూసింది. హేండ్ బాగ్ లోంచి వందరూపాయల నోటు తీసి ఆమె డ్రయివర్ కిచ్చింది. కాగితంమీద రాసిన ఒక లిస్టు అతడి కిచ్చింది.

సమీపంలో వున్న నాజర్ స్టోర్స్ వైపు చెయ్యి చూపించింది.

"అక్కడికెళ్ళి యీ నోటుపుస్తకాలు కొని పట్రా! పుస్తకం మీద 120 పేజీలని వేసి వుండొచ్చు. అయినా లెక్కపెట్టి చూడు!" అందామె.

డ్రయివర్ రాజు డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. కొంచెం దూరంలో స్కూటర్ ఆపి పక్కనే నిలబడి వున్న జీవన్ వైపు చూసి ఆమె దిగింది. అతడు వేగంగా దగ్గర కొచ్చాడు.

"జీవన్, మనం ఆ రెస్టారెంట్ లోకి పోదాం పద! నా కూడా నాన్నగారు నీడను పంపారు" అందామె.

ఇద్దరూ వేగంగా నడిచి కాబిన్ లోకి ప్రవేశించారు.

పక్క పక్కనే కూర్చున్నారు. బాయ్ రాగానే ఆమె టీ ఆర్డరిచ్చింది.

పక్కనున్న జీవన్ వైపు ఆమె నవ్వుతూ చూసింది. ఆప్యాయంగా అతడి చెయ్యి పట్టుకుంది.

"నాన్నతో అంతా చెప్పేశాను." అందామె.

"ఏమన్నారు?"

"ఈ పెళ్ళి జరగదు అన్నారు. ఈనాడు అటువంటి మాటలు మనం సినిమాల్లో వింటూవుంటాం."

"అయితే ఏం చేద్దాం?" అడిగాడతను ఆత్రంగా.

"మనం అనుకున్నది చేసుకుందాం. ఎవ్వరూ మన్ని ఆపలేరు." అందామె.

బాయ్ వేడి టీ తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె అతడి కళ్ళలోకి చూసింది. అలా చూస్తూనే వుంది.

"ఇలా నీకేసి చూస్తూ శాశ్వతంగా వుండిపోవాలని పిస్తోంది" అందామె.

పక్కకు వంగి అతడామె బుగ్గమీద ముద్దెట్టుకున్నాడు.

"సీతా. మీ నాన్నగారు కోటీశ్వరులు. కోపంవస్తే మనిషిని నలిపేస్తారని అనేకమంది అంటూవుంటారు. అటువంటి పరిస్థితుల్లో నువ్వు నాతో చెయ్యి కలపడం ఎంత వరకూ మంచిదో ఆలోచించు!"

ఆమె విచిత్రంగా నవ్వింది.

"నాన్నగార్ని గురించి నాకు బాగా తెలుసు. ఒకప్పుడు శ్రీనివాస్ ఆయనకు కుడి భుజంగా వుండేవాడు. ఎందుకో పేచీ వచ్చింది. నాన్నగారు అతడిని తొక్కిపారేశారు. ఎక్కడా శ్రీనివాస్‌కు ఉద్యోగం దొరక

లేదు. ఈ పట్నంలో వుండలేక అతడు తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోతాడు."

"అటువంటి వ్యక్తిని ఎదిరించడం మనకు ఎంతవరకూ మంచిదో ఆలోచించు! సీతా, నాకెంత కష్టమొచ్చినా ఫరవాలేదు. కాని నావలన నువ్వు కష్టపడితే నేను చూడ లేను" అన్నాడు జీవన్.

"జీవన్, డోంట్ బాదర్! నాన్నగారు ఎటువంటి వారయినా ఆయనలోని బలహీనత నాకు తెలుసు. వీక్ స్పాట్‌లో దెబ్బ తగిలితే ఆయన తట్టుకోలేరు."

జీవన్ మౌనంగా నవ్వాడు.

"జీవన్, నాన్నగారికి నీ అడ్రస్ తెలుసు. నీకు ప్రమాదం రావడం నాకిష్టం లేదు. ఆయన నీతో మాట్లా డొచ్చు. ఆయన ఏం చెప్పినా సరే అను. అలా చేస్తే నీకు డేంజర్ వుండదు. నిన్ను నా దగ్గర నుంచి దూరంగా పంపడానికి నాన్న తప్పక ప్రయత్నిస్తారు."

ఆమె టైమ్ చూసింది.

"ఈపాటికి డ్రయివర్ వచ్చి వుంటాడు. నేను వెళ్తాను. మరో టీ తాగి నువ్వు వెళ్ళొచ్చు!" అతడు నవ్వాడు.

"రాత్రి పది తర్వాత ఫోన్ చెయ్యి. ఎక్కడ కలుసు కునేదీ మనం నిర్ణయించుకుందాం. పదింటికి నాన్న నిద్ర పోతూ వుంటాడు."

"అలాగే" అన్నాడతను.

ఆమె నవ్వుతూ కాబిన్‌లోంచి బయటకు వెళ్ళి పోయింది.

డ్రయివర్ రాజు ఆమెను నలువయిపులా చూశాడు. ఎక్కడా ఎవ్వరూ లేరు.

"రాజూ, యింతసేపయిం దేమిటి? బోర్ కొట్టి టీ తాగడానికి వెళ్ళారు" అందామె.

"పేజీలు లెక్క పెట్టడానికి పైమయిందమ్మా!" అన్నాడు డ్రయివర్ ఆమెకు నోటుపుస్తకాల పాకెట్ యిస్తూ.

డ్రయివర్ యిచ్చిన డబ్బును ఆమె బాగ్‌లో పడేసు కుంది.

"ఎక్కడికి?"

"నా క్లాస్‌మేట్ మాలతి యింటికి పద" అందామె.

3

ఏర్ కండిషన్డు గదిలో కుషన్డు రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూర్చున్న సుబ్బారావు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఒక అనామకుడు, పేరూ వూరూ లేని ఒక బీదవాడు తన యింట్లోకి ప్రవేశించకుండా తను అడ్డుపడాలి.

అతడి పళ్ళమధ్య చుట్ట వెలుగుతోంది. అతడు బజర్ నొక్కాడు రెండుసార్లు. అతడి కుడిభుజమైన వెంకట్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

సుబ్బారావు పొగ వదుల్తూ వెంకట్ వైపు చూశాడు.

"జీవన్ అనే యువకుడు మోడర్న్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. గణపతీ లాడ్జిలో వుంటు న్నాడు. వాడి బుర్ర చెడిపోయినట్లుంది. పిచ్చిపనులు చేస్తున్నాడు. వాడికి బుద్ధి చెప్పాలి!"

వెంకట్ మౌనంగా విన్నాడు.

"వెంటనే మస్తాన్‌కి ఆ పని అప్పగించు" అన్నాడు సుబ్బారావు.

మస్తాన్ పదేళ్ళుగా సుబ్బారావు మజిల్ మన్‌గా వుంటున్నాడు. ప్రతినెలా అతనికి, పనివున్నా లేక

పోయినా వెయ్యి రూపాయలు పంపబడుతుంది. పని సవ్యంగా నిర్వహించాక స్పెషల్ బహుమతి వేరే వుంటుంది.

మస్తాన్ దేవాంతకుడు. పిశాచంలా వుంటాడు. అతడితో సాధారణంగా ఎవ్వరూ పేచీ పెట్టుకోరు.

"చెప్తాను బాస్!" అన్నాడు వెంకట్.

వెంకట్ గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళేలోగా సుబ్బారావు మనసు మారింది.

"వెంకట్!"

అతడు వెనక్కి తిరిగి వచ్చాడు.

"ప్రస్తుతం మస్తాన్ వద్దు. నువ్వు వెళ్ళి జీవన్‌ని కల్సుకో! వాడిని యిక్కడకు తీసుకురా. మాట్లాడి చూద్దాం. నాతో మాట్లాడాక అతడు మారొచ్చు. అలా మారకపోతే మస్తాన్‌కి పని అప్పగించుదాం."

"అది మంచిపద్ధతి బాస్. గోరుతో తీసేదానికి గొడ్డలి అనవసరం" అన్నాడు వెంకట్.

"వెంటనే చెప్పింది చెయ్యి! ఆ జీవన్‌గాడు సాయింత్రము ఐదు లోపల నా ముందు వుండాలి!"

"యస్. బాస్" అని వెంకట్ కదిలాడు.

మోడర్న్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు వెంకట్. రిసెప్షన్‌లో కూర్చున్న యువతిని జీవన్ గురించి అడిగాడు.

"ఆయన గదిలో వున్నారు. లోపలకు వెళ్ళండి" అందామె.

వెంకట్ లోపలకు నడిచాడు. స్వింగ్ డోర్ మీద జీవన్ పేరుంది. అతను స్వింగ్ డోర్ తోసి లోపలకు వెళ్ళాడు.

జీవన్ అందమైన యువకుడు. వయస్సు 26 వుంటుంది. కోలముఖం. మెరిసేకళ్ళు, సన్నటి మీసాలు.

జీవన్ వెంకట్ వైపు నవ్వుతూ చూశాడు. "ప్లీజ్ సిడౌన్! ఏం కావాలో చెప్పండి!"

వెంకట్ కూర్చుని జీవన్ వైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ జీవన్, మీరు నాతో రావాలి."

"ఎక్కడకు?"

"సుబ్బారావుగారి పేరు విన్నారా?"

జీవన్ నవ్వాడు.

"ఆయనతో మాట్లాడ్డానికి."

"ఇప్పుడు నేను రాలేను. పనులున్నాయి. తర్వాత వస్తాను."

అతడి వంక సూటిగా చూశాడు వెంకట్.

"మీ కంపెనీ అధిపతి తారాచంద్ సుబ్బారావుగారి మిత్రుడు. అందువలన పనులు మానుకుని నాతో రావల్సిందే!"

"భయపెడుతున్నారా?" అడిగాడు జీవన్.

"ధైర్యముంటే భయపడనక్కరలేదు."

"నేను పిరికిపందను కాను. నాకు అర్జంటు పని వుంది. మూడింటికి వస్తాను."

వెంకట్ కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"మిస్టర్ జీవన్. సరిగ్గా మూడింటికి యీ ఆఫీసు బయట నేను కారులో వేచి వుంటాను. కిందకి దిగివస్తే మనం సుబ్బారావుగారి దగ్గరకు వెళ్ళొచ్చు."

"నేను నా స్కూటర్ మీద వస్తాను. కారులో మీరు నా ముందు వెళ్ళొచ్చు."

"ఆల్ రైట్." అని వెంకట్ బయటకు నడిచాడు.

స్వింగ్ డోర్ దగ్గర ఆగి వెనక్కి తిరిగి అతడు జీవన్ వైపు చూశాడు.

"అప్పుడు రాలేనని అనకూడదు. మాట మారిస్తే చిక్కుల్లో యిరుక్కుంటారు."

"మాట మార్చటం నాకు అలవాటు లేదు. తప్పక వస్తాను. సుబ్బారావుగారిలాంటి పెద్దమనిషి రమ్మని కబురు పంపితే వెళ్ళకుండా వుండగలనా?" అన్నాడు జీవన్.

వెంకట్ డోర్ లాగి వెళ్ళిపోయాడు. కుర్చీలో వెనక్కివాలి జీవన్ సిగరెట్ వెలిగించాడు. పొగ వదులుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు. తను ధైర్యంగా వెళ్ళి సుబ్బారావుతో మాట్లాడాలి. అంతవరకూ తన జీవితసమస్య పరిష్కరించబడదు.

4

ఏర్ కండిషన్డు గదిలో కొచ్చిన జీవన్ వైపు సుబ్బారావు పరీక్షగా చూశాడు. వెంకట్ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

జీవన్ వైపు చుట్టపొగ వదులుతూ సుబ్బారావు చూస్తూనే వున్నాడు. తన కూతుర్ని జీవన్ ఎందుకంతగా ఆకర్షించాడో అతడికి అర్థమైంది.

జీవన్ కి చదువుతోపాటు చక్కటి రూపం కూడా వుంది. అతడి మెదడులో బాంబులా ఏదో పేలింది. మస్తాన్ చేత యాసిడ్ జల్లిస్తే జీవన్ కురూపి అవుతాడు. అటుపైన తన కూతురు అతడిని వదిలేస్తుంది.

మరో బాంబు మెదడులో పేలింది. గతంలో జరిగిన ఒక విషయం అతడికి జ్ఞప్తి కొచ్చింది. జానీ అనే బొచ్చుకుక్కను బెంగుళూరులో అతడు కొన్నాడు. ఆ కుక్కంటే సీతకు చాలా యిష్టం.

రాత్రుళ్ళు జానీ కూతురు పక్కనే పరుపు మీద పడుకునేది. జానీని ఎత్తుకుని సీత యింట్లో తిరిగేది, కారులో వెళ్ళేది.

మూడేళ్ళ తర్వాత ఏదో రోగం వచ్చి జానీ బొచ్చంతా రాలిపోయింది. చర్మం మీద పుళ్ళు! ఎవ్వరూ దాన్ని దగ్గరకు రానిచ్చేవారు కాదు. కాని సీత దాన్ని వదల్లేదు.

అది కళ్ళతో చూడలేక వెటర్నరీ డాక్టర్ చేత యింజక్షన్ యిప్పించి జానీని సుబ్బారావు చంపించేశాడు. సీతకు తెలియకుండా యిదంతా తను చేయించాడు. జానీ చనిపోయినందుకు సీత ఎంతగానో ఏడ్చింది.

అటువంటి సీత కురూపయినా జీవన్ని వదుల్తుందా?

సుబ్బారావు ఆలోచిస్తున్నాడు. జీవన్ అలా నిలబడే వున్నాడు.

"సార్, కూర్చోవచ్చా?" అడిగాడు జీవన్.

"కుర్చీలు ఖాళీగా వున్నాయిగా, కూర్చోవచ్చని తెలియదూ?"

"మీరు అనుమతివ్వనిదే కూర్చోడం మర్యాదగా వుండదుగా?"

సూటిగా జీవన్ వైపు చూశాడు సుబ్బారావు.

"నా అనుమతి పొందేవా నా కూతుర్ని ప్రేమించడానికి?"

"ఆమె అనుమతి పొందాను."

"అది చాలా? పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడక్కర లేదా?"

"మాట్లాడటానికి వచ్చానుగా!"

ఆరిపోయిన చుట్టను సుబ్బారావు గోల్డులైటర్ తో వెలిగించాడు.

"జీవన్, నీ తలిదండ్రులు ఎక్కడ వున్నారు?"

"పై లోకంలో."

"ఎవరున్నారు నీకు?"

"నేను ఒంటరివాడిని. అనాథాశ్రమంలో వుండి నేను బి. ఏ., పాసయ్యాను" అన్నాడతను మౌనంగా.

"అటువంటువాడవు వినయంగా మసులుకోవాలి!"

"వినయంగా వుండటం అందరికీ మంచిదే, నాకే కాదు."

"జీవన్, సీత పెద్దింటిపిల్ల. ధనవంతుల బిడ్డ. ఆమెను వలలో వేసుకోవడం నీకు ప్రమాదకరం!"

"నేనామెను కల్సుకున్నప్పుడు మీ కూతురని నాకు తెలియదు సార్. తర్వాత తెలిసింది."

"ఇంతవరకూ ఏదో జరిగింది. ఇటుపైన నువ్వు దాని దగ్గరకు వెళ్ళకూడదు."

"అలాగే సార్."

"ఆమెను మర్చిపోవడానికి నీకెంత కావాలి?"

"నాకు డబ్బొద్దు సార్. వచ్చే జీతం నాకు చాలు."

సుబ్బారావు ఒక కవర్ను అతడి వైపు తోశాడు.

"ఎవరేనా డబ్బిస్తే వద్దనకు. డబ్బు మనిషికి ఎప్పుడూ ఉపయోగపడుతుంది. ఆ కవరులో 25 వేలుంది. తీసుకో! అది పట్టుకుని యీ పట్నం వదిలి మరెక్కడికేనా వెళ్ళిపో!" అన్నాడు సుబ్బారావు గంభీరంగా.

"నా వుద్యోగం వదిలేస్తే మళ్ళా నాకు మంచి వుద్యోగం దొరక్కపోవచ్చు సార్!"

"నా కూతురికి నువ్వు చాలా దూరంగా వుండాలి. దగ్గరగా వుండడానికి వీలులేదు. నువ్వు పని చేసే కంపెనీకి ఇండియా అంతటా బ్రాంచీలున్నాయి. తారాచంద్‌తో

మాట్లాడాను. నిన్ను అమృతసర్ బ్రాంచికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేస్తానన్నాడు."

జీవన్ అతడి వైపు సూటిగా చూశాడు.

"మీరు పెద్దలు. అన్నీ తెల్సినవారు. మిమ్మల్ని సంతోషపెట్టడానికి నేను అమృతసర్ వెళ్తాను" అన్నాడు జీవన్.

సుబ్బారావు ఆనందంతో నవ్వాడు.

"నువ్వు బుద్ధిమంతుడవే! అనాథ శ్రమంలో నీలా పెరిగిన ఏ అమ్మాయినో చూసి పెళ్ళి చేసుకో! నీ జీవితం సుఖంగా సాగుతుంది."

"అలాగే సార్."

"ఇటుపైన సీత నిన్ను కలిస్తే మర్చిపొమ్మని చెప్పు! నీ మనసు మారిందను!"

"చెప్తాను సార్."

"ఇక్కడ తలాడించి మరోవిధంగా ప్రవర్తిస్తే నువ్వు కష్టాల పాలవుతావు. నిన్ను అణగదొక్కేస్తాను."

"ఆ పరిస్థితి రాదు, సార్."

సుబ్బారావు వాచ్ చూశాడు. ఐదు కావస్తోంది. పని తొందరగా ముగిసినందుకు అతడు లోలోపల సంతోషించాడు.

"వారం రోజులు గడువిస్తున్నాను. ఆ లోపల నీ లాడ్జి గది ఖాళీ చేసి పోవాలి. నా మనుషులు అంతా గమనిస్తూ వుంటారు."

"చేస్తాను సార్."

సుబ్బారావు అతడికి షేక్‌హేండ్ యిచ్చాడు.

"జీవన్, గుడ్‌లక్! ఆ కవరు తీసుకో!"

కవరు తీసుకొని జీవన్ మెల్లగా గదిలోంచి బయటకు నడిచాడు.

5

తారాచంద్ కి ఎదురుగా కూర్చున్నాడు జీవన్.

"మై డియర్ బాయ్, ట్రాన్స్ఫర్ ఆర్డర్ నీకు అందే వుంటుంది. అమృతసర్ వెళ్ళి అక్కడ మన బ్రాంచి బాగా వృద్ధి చెందేటట్లు నువ్వు చూడాలి. అక్కడ చాలా బాగుంటుంది. కొంతకాలం అక్కడ వుంటే మళ్ళా యిక్కడకు తిరిగి రానని నువ్వే అంటావు" అన్నాడతను.

జీవన్ లోలోపల నవ్వుకున్నాడు. సుబ్బారావు చెప్పడంవలన తారాచంద్ తనను అంతదూరం వెళ్ళమంటున్నాడు. కాని తనే బ్రాంచి అభివృద్ధికోసం పంపుతున్నట్లు చెప్తున్నాడు.

"జీవన్, నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవడం మంచిది. హోటల్లో తింటే డబ్బు ఎక్కువగా ఖర్చవుతుంది. పెళ్ళయినాక ఒక ఫ్లాట్ ఫ్రీగా కంపెనీ నీకు యిస్తుంది."

"అలాగే సార్. నేనూ అదే అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు జీవన్.

ఒక కవర్ను అతడు జీవన్ కి యిచ్చాడు. "ఎల్లుండి నువ్వు బయలుదేరుతున్నావు. రైలు టికెట్ రిసర్వ్ చేయించాను. ఆ కవరులో వుంది."

ఆ కవర్ను తీసుకున్నాడు జీవన్.

"అంతా యింత వేగంగా చేసినందుకు మీకు నా ధన్యవాదాలు సార్."

"ఆల్ రైట్. గుడ్ లక్! అమృత్ సర్ నేను వస్తూ వుంటాను. డోంట్ బాదర్!"

"నాకు ఏ బెంగా లేదు సార్. నా అనేవాళ్ళు లేని

వాడు ఎక్కడున్నా ఒకటే!" అన్నాడు జీవన్.

సెలవు తీసుకుని జీవన్ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

సీ * *

బీచ్‌లోపల రోడ్డుమీద ఫియట్ కారు ఆగివుంది. డ్రయివర్ రాజు కారులో కూర్చుని వాళ్ళవైపు చూస్తున్నాడు.

అరగంట తర్వాత సీత కారు దగ్గరకు వచ్చింది. జీవన్ తన స్కూటర్ వైపు వెళ్ళాడు. డ్రయివర్ రాజు పరీక్షగా సీత వంక చూశాడు. ఆమె కళ్ళమ్మట నీళ్లు కారుతున్నాయి.

ఆమె సీటుమీద కూర్చుని తలుపు మూసింది. "ఇంటికి పద!" అందామె డ్రయివర్‌తో.

రాజు ఎదురుగా వున్న స్కూటర్ వైపు చూశాడు. వెనుదిరిగి చూడకుండా జీవన్ వెళ్ళిపోయాడు. ఏదో జెడిసి వుంటుంది.

డ్రయివర్ రాజు కారును వేగంగా యింటివైపు పోనిస్తున్నాడు. ఏదో కారు వెనుకనే వస్తోంది. అందులో గూండాల్లాంటి మనుషులున్నారు. ఎవరు వాళ్ళు?

డ్రయివర్ రాజు అనేక మలుపులు తిప్పాడు. వెనక కారు ఇంకా వెంటాడుతూనే వుంది.

గేటుదాటి ఫియట్ కారు యింటి కాంపౌండులోకి ప్రవేశించింది. వెనక కారు తిన్నగా వెళ్ళిపోయింది.

సోఫాలో కూర్చుని చుట్ట కాలుస్తున్నాడు సుబ్బారావు. అతడి ముందునుంచి లోపలకు వెళుతోంది సీత.

"అమ్మాయి!" పిలాచాడతను.

ఆమె ఆగి అతడి వంక చూసింది. ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"ఎందుకలా వున్నావు?"

"నేనెలా వుంటే మీ కెందుకు నాన్నా? మీ కోరిక ఫలించినందుకు సంతోషించండి. పాపిష్టి డబ్బు ప్రేమికు లను యింతగా విడదీస్తుందని నే ననుకోలేదు" అందామె.

సుబ్బారావు గంభీరంగా నవ్వాడు.

"జీవన్ పేదరికంలో పెరిగాడు. ఇరవై అయిదు వేలు చూసేసరికి అతడి కళ్లు తిరిగాయి. నిన్నేమిటి, అతడు యీ లోకాన్నే మర్చిపోయాడు. అతడు నిన్ను డబ్బు కోసం ప్రేమించాడని యిప్పుడేనా తెల్సుకో!" అన్నాడు తండ్రి.

ఆమె తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

డ్రయివర్ రాజు హాల్లో కొచ్చాడు. సుబ్బారావు అతడివైపు చూశాడు.

"కొందరు గూండాలు కారులో మన కారును యింటి దాకా వెంటాడారు, సార్!"

"ఎందుకు వెంటాడి వుంటారు?"

"తెలియదు సార్."

"నువ్వు పొరబడి వుంటావు. నా కార్లను వెంటాడే ధైర్యం యీ పట్నంలో ఎవ్వరికి వుండదు. అయినా కారు నంబరు చూశావా?"

"చూడలేదు సార్."

"మళ్ళా వెంటాడితే యీసారి చూడు. వాళ్ళ పని పట్టిస్తాను" గర్జించాడు సుబ్బారావు.

6

ఖరీదైన కంజీవరం పట్టుచీరలో ఆమె చాలా అంద ముగా వుంది. ఒంటిమీద చాలా నగలున్నాయి. సీత కారులో వెళుతోంది. వెనుక నుంచి ఓ కారు దూసుకు

వచ్చి ఫియట్‌ను దాటిపోయింది. కొంచెం దూరం వెళ్లాక ఆ కారు సడెన్ బ్రేక్‌తో ఆగింది.

నల్గురు గూండాలు ఫియట్ వైపు పరుగెత్తుకొచ్చారు. డ్రయివర్ రాజును ఒకడు బలంగా తలమీద కొట్టాడు. అతడు కిందపడ్డాడు.

అరుస్తూన్న సీతను ఎత్తుకుపోయి వాళ్ళకార్లో కూర్చో బెట్టారు. క్షణంలో ఆ కారు దూసుకుపోయింది.

డ్రయివర్ రాజు కళ్ళు తెరిచి నలువైపులా చూశాడు. రోడ్డు నిర్మానుష్యంగా వుంది. వాళ్ళు పారిపోయిన కారు నంబర్ని వల్లించుకుంటూ డ్రయివర్ కారును యింటికి పోనిచ్చాడు.

హాల్లో కూర్చున్న సుబ్బారావు ముందు డ్రయివర్ రాజు ఏడుస్తూ పడిపోయాడు.

"కారులో వచ్చి ఆ గూండాలు అమ్మాయిగార్ని ఎత్తుకుపోయారండి!" అన్నాడు డ్రయివర్.

అమాంతంగా సుబ్బారావు సోఫాలోంచి లేచాడు. అతడి ఒళ్ళు వణికింది. గుండె దడదడ కొట్టుకుంది.

"ఎవరు వాళ్ళు?"

"ఒకరోజు వాళ్ళే మన కారును వెంటాడారు సార్. నన్ను నెత్తిమీదకొట్టి అమ్మాయిగార్ని తీసుకుపోయారు."

"కారు నంబరు చూశావా?"

"నల్లటి అంబాసిడర్ కారు, TMP 3246"

శారద ఏడుస్తూ భర్తవైపు చూసింది.

"అన్ని నగలు పెట్టుకుని వెళ్ళొద్దంటే వినలేదు. తన ఫ్రెండ్ మాలతికి చూపించివస్తానంది" అందామె.

"నువ్వు భయపడకు!" అని సుబ్బారావు ఫోన్ దగ్గరకు నడిచాడు.

రిసీవర్ ఎత్తి కమీషనర్ ఆఫ్ పోలీసు నంబరు తిప్పాడు. తన పేరు చెప్పి కమీషనర్ ఆనంద్ కు కనక్షన్ యివ్వమన్నాడు.

అటువైపునుంచి ఆనంద్ కంఠం వినపడింది. "మిస్టర్ ఆనంద్, మా అమ్మాయి సీతను నలుగురు గూండాలు నల్లటి అంబాసిడర్ కారులో ఎత్తుకుపోయారు" అని కారు నంబర్ యిచ్చాడు.

"ఆశ్చర్యంగా వుంది సార్" అన్నాడు కమీషనర్.

"మిస్టర్ ఆనంద్, మీరు వెంటనే ఏదేనా చేస్తారా లేకపోతే ముఖ్యమంత్రికి ఫోన్ చెయ్యనా?"

"ముఖ్యమంత్రిదాకా వెళ్ళడం ఎందుకు సార్? ఆ కారును మావాళ్ళు అరగంటలో పట్టుకుంటారు."

"మా డ్రయివర్ కిచ్చి అమ్మాయి ఫోటో మీకు పంపుతున్నాను. డ్రయివర్ రాజు యితర విషయాలు మీతో చెప్తాడు. ఈ కిడ్నాపింగ్ జరిగినప్పుడు డ్రయివర్ రాజు అక్కడే వున్నాడు."

"వెంటనే పంపండి."

సుబ్బారావు రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

సీత ఫోటో తీసుకుని డ్రయివర్ రాజు బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

సోఫాలో కూర్చుని శారద ఏడుస్తోంది. ఆమె వైపు విసుగ్గా చూశాడు సుబ్బారావు.

"ఏడ్చే అవకాశం కోసం నీ కళ్ళు నిండి ఎదురు చూస్తూ వుంటాయి" అన్నాడు కోపంగా.

"ఏడవక ఏం చెయ్యను? వాడు అమెరికా వెళ్ళి, ఎవత్తినో పెళ్ళాడి యిక్కడకు రానంటున్నాడు. దీన్ని యెవరో యెత్తుకుపోయారు! నా బిడ్డను వాళ్ళు ఏం

చేస్తారో!"

"నీ కూతుర్ని వాళ్లు ఏమీ చెయ్యరు. కాస్సేపట్లో వాళ్లు ఫోన్ చేస్తారు. లక్షో, రెండు లక్షలో యిస్తే దాన్ని వదిలేస్తామంటారు. ఈ లోకంలో ఏం జరిగినా డబ్బు కోసమే!"

శారద మౌనందాల్చింది. సుబ్బారావు హాల్లో పచార్లు చేస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు. పోలీసులను నమ్ముకు కూర్చుంటే లాభంలేదు. డిటెక్టివ్ వాలి పట్నంలో వున్నాడు. ఆతడికి ఫోన్ చేయడం మంచిదేమో! సుబ్బారావు ఆలోచిస్తున్నాడు.

అశోక్ హోటలు నంబరు తిప్పి సుబ్బారావు వాలి కోసం అడిగాడు. క్షణంలో కనెక్షన్ వచ్చింది.

"హలో, వాలి హియిర్!"

"వాలిగారూ, సుబ్బారావుని. వారంరోజుల క్రితం మిమ్మల్ని కల్సుకున్నప్పుడు యిది నేను ఊహించలేదు. మా అమ్మాయి సీతను యెవరో యెత్తుకుపోయారు!"

సుబ్బారావు వివరాలన్నీ యిచ్చాడు.

"సుబ్బారావు భాయ్, డ్రయివర్ రాజా ఎటువంటి వాడు?" అడిగాడు వాలి.

"వాడు నా దగ్గర పదేళ్ళనుంచి వుంటున్నాడు. చాలా మంచి మనిషి."

"సీతను ఒక రోజు నీ యింట్లో చూశాను. చాలా అందంగా వుంటుంది" అన్నాడు వాలి.

"ఈ రోజుల్లో అందం మనిషికి శత్రువు, సార్" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"సుబ్బారావు భాయ్, నేను పోలీస్ కమీషనర్‌తో

మాట్లాడి చేయవలసింది చేస్తాను. ఎత్తుకుపోయినవాళ్ళు నీకు ఫోన్ చేస్తే వెంటనే నాకు చెప్పు! పిల్లకేదో అవుతుందని భయపడకు. సీతకు ప్రమాదం రాకుండా నేను చూస్తాను" అన్నాడు వాలి.

"ఇంతవరకూ ఫోన్ కాల్ రాలేదు, సార్."

"డబ్బు కోసం యిది జరిగుంటే ఫరవాలేదు. డబ్బు పారేస్తే ఆమెను వదిలేస్తారు. మరో ఉద్దేశంతో మన దేశంలో ఆడపిల్లలను ఎత్తుకుపోతున్నారు. వాళ్ళు డబ్బు అడగరు. ఆడపిల్లలను వ్యభిచార గృహాలకు అమ్మేస్తారు. అరేబియా మొదలగు దేశాలకు పంపేస్తారు."

వాలి చెప్పింది విని సుబ్బారావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. సీతను, తనకూతుర్ని వాళ్ళు గల్ఫ్ దేశాలకు పంపేస్తారా?

"సుబ్బారావు భాయ్, నువ్వ గాభరాపడకు. అమ్మాయి యెక్కడో మనకు కనిపిస్తుంది."

మరికొంతసేపు మాట్లాడి సుబ్బారావు రిసీవర్ని పెట్టేశాడు.

విచారవదనంతో భార్య పక్కనే సోఫాలో కూర్చున్నాడు. తన దగ్గర కోట్లువున్నాయి. కాని ఈ క్షణంలో వాటి విలువ సున్నా అనిపిస్తోంది.

సీతంటే అతడికి ప్రాణం. ఆమెకు ఏ లోటూ లేకుండా అతడు చూస్తూ వచ్చాడు. ఇప్పుడామె వాళ్ళ చేతుల్లో ఏం కష్టపడుతోందో!

మెల్లిగా అతడి చెయ్యి భార్యమీదపడింది. ఆమె అతడివైపు చూసింది. సుబ్బారావు కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కారుతున్నాయి.

"చూశారా! రాజయినా, బికారయినా యీ పరిస్థితిలో ఏడవ్వలసిందే! మనకెంతో వున్నా యీ సమయంలో ఏదీ లేదనిపిస్తుంది" అంది శారద.

సుబ్బారావు మాట్లాడలేదు. ఫోను మ్రోగింది. వాళ్ళే అయివుంటారు. గబగబా వెళ్ళి అతడు రిసీవర్ని ఎత్తాడు.

"హాలో, సుబ్బారావు స్పీకింగ్!"

"ఆఫీసునుంచి, సార్. అకౌంటెంట్ అనంతరామన్, సార్. నాకు పదివేలు అప్పుకావాలి, సార్."

"ఎందుకు?"

"నా కూతురు పెళ్ళికి కావాలి, సార్. ఒక యువకుడు అమ్మాయిని ప్రేమించి పైసా కట్నంలేకుండా పెళ్లాడ్తానన్నాడు. వెంటనే పెళ్ళి చెయ్యాలని నిశ్చయించాను. అందుకు అప్పుకావాలి, సార్."

"చూద్దాం, నేను ఆఫీసుకొచ్చాక!" అని అతను రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

7

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. సుబ్బారావు రిసీవర్ని అందుకున్నాడు. అటువైపునుంచి వాలి కంఠం వినపడింది.

"సుబ్బారావు భాయ్, నువ్వు చెప్పిన నంబరున్న నల్లటి అంబాశిడర్ కారు మీనంబాకం ఏర్ పోర్టు పార్కింగ్ స్థలంలో మాకు దొరికింది. వాళ్ళు కారును అక్కడ వదిలేశారు" అన్నాడు వాలి.

"గుడ్ గాడ్, ఆ కారు ఎవరిది?"

"ఎల్.ఐ.సి.లో పనిచేసే ధర్మారావుది. ఇవాళ పొద్దుట తన కారు దొంగిలించబడిందని ధర్మారావు మైలాపూర్ పోలీస్ స్టేషన్లో రిపోర్టిచ్చాడు."

"గుడ్ గాడ్! వాలిగారూ, విమానంలో అమ్మాయిని

వాళ్ళు ఎక్కడికైనా తీసుకుపోయేరేమో?"

"అది కూడా దర్యాప్తు చేశాను. సీత వాళ్ళతో ఏడుస్తూ వెళ్తుంది. నవ్వుతూ వెళ్ళదు. అవకాశం దొరికితే అరుస్తుంది. ఇతర్లు అది గమనిస్తారు. అటువంటిదేమీ జరగలేదు. ఢిల్లీ, బొంబాయి ఫ్లయిట్స్‌లో వెళ్ళిన వాళ్ళలో ఏడుస్తూన్న యువతి లేదు. ఆన్ కాన్‌షస్ స్టేట్‌లో ఏ యువతీ వెళ్ళలేదు. ఏ యువతి ఒంటినిండా నగలు లేవు!"

"నగలను వాళ్ళు తీసేసి వుంటారు, సార్!"

"యూ ఆర్ రైట్! ఆమెను విమానంలో తీసుకుపోయారనే నమ్మకం సృష్టించడానికి కారును అక్కడ వదిలేశారని నేను భావిస్తున్నాను. నీ కూతుర్ని వాళ్ళు పట్నంలో ఎక్కడో దాచివుంటారు. ప్రస్తుతం పోలీసులు ప్రతిచోటా అమ్మాయికోసం వెతుకుతున్నారు. కొంత కాలం పోయినదాకా వాళ్ళామెను యిక్కడనుంచి కదల్చరు!"

"వాలిగారూ, ఎంతకాలం నేనిలా బాధపడాలి? ఎంతేనా ఖర్చుపెట్టండి! నా బిడ్డ నాకు వెంటనే దక్కేటట్లు చూడండి!"

"సుబ్బారావు భాయ్, డబ్బు ఎంత విలువైనది అయినా దానితో మనం అంతా సాధించలేం. నీకు ఫోన్ కాల్ వచ్చిందా?"

"లేదు, సార్."

"అయితే యిది డబ్బుకోసం జరిగి వుండదు!"

"దేనికి జరిగి వుంటుంది?"

"అదంతా చెప్పి నిన్ను నొప్పించడం నాకిష్టంలేదు. డబ్బుకోసం చేసుంటే యీ పాటికి వాళ్ళు నీకు ఫోన్

చేసి వుండేవారు."

"అందుకే నేనూ గాభరాపడుతున్నాను, సార్."

"నీ కూతుర్ని వాళ్ళు పట్నం దాటి తీసుకుపోలేదు. బస్టేండు దగ్గర, రైలు స్టేషన్లలో, ఏర్ పోర్టులో, పోర్టులో పోలీసులు తిరుగుతున్నారు. ప్రతి ప్రయివేట్ కారునూ ట్రంక్ రోడ్లమీద ఆపి సోదా చేస్తున్నారు" అన్నాడు వాలి.

"వాలి గారూ, ఆమెకు ప్రమాదం రాకుండా చూడండి. నా పిల్ల యింటికొచ్చేటట్లు చేయండి" అన్నాడు సుబ్బారావు ఏడుపు కంఠంతో.

రిసీవర్ పెట్టేసి కన్నీళ్ళతో సుబ్బారావు సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అతడి భార్య చెయ్యిపట్టుకుంది.

"మీరు విచారంతో, బాధతో కృంగిపోతున్నారు. తిండి తినడంలేదు. అమ్మాయి తిరిగొచ్చేసరికి నేనూ మీరూ వుంటామో లేదో!" అందామె.

"పోతేపోనీ! ఈ లోకంలో దేనికీ విలువలేదు! బంగారంలాటి నా పిల్ల దూరమైనాక దేనిమీదా నాకు యింట్రెస్టులేదు. నా దగ్గరున్న డబ్బంతా గుట్టగావేసి కాల్చేయాలనిపిస్తోంది" అన్నాడతను నిరాశతో.

"ఒకసారి వెనక్కి తిరిగి చూడండి! అమ్మాయి జీవన్ని ప్రేమించి పెళ్ళాడ్డానంటే మీరు అడ్డుపడ్డారు. అతడిని ఎక్కడికో పంపించేశారు. వాళ్ళ పెళ్ళికి మీరు ఒప్పుకుని వుంటే వాళ్ళు సుఖంగా వుండేవారు. ధనవంతులు డబ్బుకోసం ఆశించకుండా పెళ్ళిళ్ళు చేయడం మంచిదిగా!"

"అదంతా యిప్పుడెందుకులే! ఈనాడు అమ్మాయి నాకూ, జీవన్‌కీ కూడా దూరమైంది. అది తిరిగి వస్తే

జీవన్ గురించి మనం ఆలోచిద్దాం!"

"అది తిరిగొస్తే జీవన్‌కిచ్చి పెళ్ళిచేస్తారా?" అడిగిందామె ఆత్రంగా.

"ఇటుపైన దాని ప్రేమ విషయాలతో నేను కలగజేసుకోను. దాని జీవితం దానిది. తన యిష్టమొచ్చినట్లు అది పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు!"

"ఈ వార్త తెలిస్తే అది వస్తుందేమో!"

"శారదా, నీకు బుర్రలేదు. ఇంటికి తిరిగిరావడానికి అమ్మాయి మన్ని వదిలి పారిపోలేదు. డ్రయివర్ రాజును కొట్టి నలుగురు గూండాలు దాన్ని ఎత్తుకుపోయారు. తిరిగిరావడం దానిచేతిలో లేదు!" అన్నాడతను.

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. అతడు టైమ్ చూశాడు. ఎనిమిది కావస్తోంది. హాల్లోని లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. మెల్లిగా లేచి అతడు రిసీవర్ని అందుకున్నారు.

"సుబ్బారావుగారూ, పోలీస్ కమీషనర్ ఆనంద్‌ని. ఆ కారు స్టీరింగ్ వీలుమీద వేలిముద్రలు లేకుండా వాళ్ళు తుడిచేశారు. ఆ గూండాల అంతు చిక్కడం లేదు. ఒక విషయం మాత్రం ఖాయం. మీ అమ్మాయి పట్నంలోనే వుంది. ఆమెను బయటకు తీసుకువెళ్ళడం అసాధ్యం!"

"మిస్టర్ ఆనంద్, సీత గురించి ఆచూకీ తెలిపినవారికి లక్ష రూపాయిలు బహుమతిగా యిస్తాను. ఈ వార్త మీరు అన్ని పత్రికలకూ పంపండి."

"వెంటనే ప్రెస్ కాన్ఫరెన్స్ పెట్టి అందరికీ యీ విషయం తెలుపుతాను."

"మరో విషయం. ఎత్తుకుపోయిన వాళ్ళు ఆమెను అమ్మడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. ఆమెను తండ్రికే

అమ్మమని వాళ్ళను హెచ్చరించండి. సీతను అమ్మితే వచ్చే డబ్బుకు రెండింతలు చేనిస్తానని వాళ్ళను హెచ్చరించండి!"

"అలా చేయిస్తాను, సార్" అన్నాడు పోలీస్ కమీషనర్ ఆనంద్.

8

సుబ్బారావు నీరసంగా సోఫాలో పడుకుని వున్నాడు. డ్రయివర్ రాజు హాల్లోకొచ్చాడు.

"మీ కోసం ఆయన వచ్చారు సార్!"

ఎవరని సుబ్బారావు అడగలేదు.

"రమ్మను" అన్నాడు యాంత్రికంగా.

కాస్సేపట్లో జీవన్ లోపలకు వచ్చాడు. అతడి కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కారుతున్నాయి. అతడిని చూసి సుబ్బారావు ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నువ్వు అమృతసర్ కు వెళ్ళలేదూ?"

"లేదు, సార్. వెళ్దాం అనుకుంటూండగా సీత మాయమైందని విన్నాను. రైలు టికెట్లు ఆఫీసుకు వాపసుచేసి, జాబ్ రిజైన్ చేశాను. అప్పటినుంచీ సీత కోసం అన్వేషిస్తున్నాను" అన్నాడు జీవన్.

సుబ్బారావు అతడి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

"సీత కోసం అంతా వదిలేశావు!"

"ఆమె కోసం నా ప్రాణాలు యిస్తాను, సార్. ఆమె తిరిగి రాకపోతే నేను బ్రతికుండను. పోతే ఆమెతో పోతాను! వుంటే ఆమెతో వుంటాను!"

సుబ్బారావు ఆ మాటలు విని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు. తన జేబులోంచి ఒక కవర్ను తీసి అతడు సుబ్బారావు కిచ్చాడు.

"ఏమిటిది?"

"మీరిచ్చిన 25 వేలు మీకిచ్చేస్తున్నాను."

సుబ్బారావు ఆ కవర్ను దూరంగా విసిరాడు.

"జీవన్, నేననుకున్నంత విలువ డబ్బుకు లేదని అమ్మాయి మాయమైనాక గ్రహించాను. ఇరవైఐదు వేలతో నిన్ను కొనాలని చూశాను. కాని నువ్వు అమ్ముడు పోయే వ్యక్తివి కాదని యిప్పుడు గ్రహిస్తున్నాను."

టెలిఫోన్ మ్రోగింది. సుబ్బారావు కు రిసీవర్ ని అందించాడు.

"హాలో, సుబ్బారావు!"

"మిస్టర్ సుబ్బారావు, మీ అమ్మాయి క్షేమంగా వుంది. ఏం చెయ్యాలో ఆమె చెప్తుంది, మాట్లాడండి" అందో కంఠం అటువైపునుంచి.

కాస్సేపట్లో సీత కంఠం అటువైపు నుంచి వినబడింది.

"నాన్నగారూ!" అందామె.

"అమ్మా! కన్నతల్లీ! ఎలా వున్నావు?" అడిగాడు సుబ్బారావు ఏడుస్తూ.

"నాన్నా, వీళ్ళు నన్ను ఆరేబియాకు తీసుకువెళ్ళాలిట! మీరు పోలీస్ రిపోర్టు యివ్వడం వలన వాళ్ళు నన్ను తీసుకు వెళ్ళలేకపోతున్నారు. పోలీసులు నా కోసం వెతకకుండా చూడండి. అప్పుడు నేను ఆరేబియాకు పోతాను. నన్ను కొన్న ఆ షేక్ తో జీవితం సాగిస్తాను."

"సీతా, వాళ్ళతో చెప్పు! ఆ షేక్ ఎంతిస్తే దానికి రెండు రెట్లు నేనిస్తానని చెప్పు!"

"నాన్నగారూ, వెనక్కి తిరిగి రావాలనే కోర్కె నాకు లేదు. జీవన్ నాకు దూరమైపోయాక నేను ఎక్కడకు పోయినా బాధలేదు."

"సీతా, నువ్వు జీవన్నే పెళ్ళాడు. అతను యిక్కడే వున్నాడు!"

"నమ్మలేను!"

"అతను మాట్లాడతాడు."

సుబ్బారావు రిసీవర్ని జీవన్‌కి యిచ్చాడు.

"సీతా, జీవన్ నేనే!"

"నమ్ముతున్నాను. నాన్నను మాట్లాడమను."

సుబ్బారావుకు రిసీవర్ ఇయ్యబడింది.

"నాన్నగారూ, వాళ్ళకు ఐదు లక్షలు కావాలిట."

"వెంటనే యిస్తాను."

"వుండండి కాస్సేపు" అందామె.

ఓ నిమిషం తర్వాత ఆమె కంఠం వినపడింది.

"IOB బాంకి విల్లివాకం బ్రాంచేలో A/C3416లో మీరు ఐదు లక్షలు జమకట్టాలి. ఆ యకౌంట్ సి. పరశురామ్ పేరున వుంది."

"రేపు పొద్దుటే డబ్బు కట్టిస్తాను."

"నాన్నగారూ, మీమీద వీళ్ళకు నమ్మకంలేదు. ఆ డబ్బు మీరు జీవన్‌కి యివ్వండి. బాంకికి వెళ్ళి అతడిని జమ కట్టమనండి."

"అలాగే చేస్తాను" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"నాన్నగారూ, మీరు అలాచేస్తే డబ్బు కట్టిన పది గంటల్లో నేను మన యింట్లో వుంటాను."

"ఆ క్షణం కోసం నేను ఎదురు చూస్తున్నాను" అన్నాడు సుబ్బారావు.

9

బ్యాంకి ఎనిమిదిన్నరకు తెరవబడుతుంది. ఎనిమిదింటికే సుబ్బారావు జీవన్‌కి ఒక బాగ్‌లో పెట్టి ఐదు లక్షలు

యిచ్చాడు.

"డ్రయివర్ రాజుతో ఫియట్ కారులో వెళ్ళు! ఆ డబ్బు సి. పరశురామ్ A/C నంబరు 3416లో చెల్లించిరా! అమ్మాయి క్షేమంగా యింటికొస్తుందని మనం ఆశిద్దాం" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అలాగే, సార్" అన్నాడు జీవన్.

సరిగ్గా 8-25కి జీవన్ కారులో వెళ్ళాడు. పదిగంటలు లోపల ఆమె వస్తుంది! సాయంత్రం ఆరు గంటల లోపల సీత యింటికి రావాలి!

బాంకికి వెళ్ళిన జీవన్ అరగంటలో తిరిగివచ్చాడు. అందరూ హాల్లో నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. గంటలు, నిమిషాలు సెకండ్లు లెక్కపెడుతున్నారు.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. గంటలు మెల్లిగా కదులుతున్నాయి, సుబ్బారావు, శారద, జీవన్ కాఫీ కూడా తాగలేదు. అలాగే కూర్చున్నారు.

"నా బిడ్డ యింటికొచ్చాక ఆనందంగా తిందాం" అన్నాడు సుబ్బారావు.

సాయంత్రం నాలుగ్గంటలయింది. XYZ కారు కాంపౌండులో ఆగింది. డిటెక్టివ్ వాలి, గిరి నవ్వుతూ హాల్లో ప్రవేశించారు.

సుబ్బారావు వినయంగా వాళ్ళను కూర్చోమన్నాడు.

వాలి సుబ్బారావు వైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"వాళ్ళు ఫోన్ చేశారా?" అడిగాడు వాలి.

"చేశారు, సార్. ఐదు లక్షలు యిమ్మన్నారు. ఇచ్చాను. నా కూతురి రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ఆరు లోపల ఆమె రావాలి!"

"ఆమె వసుంధరని ప్రార్థించుదాం" అన్నాడు వాలి.

ఆరు గంటలయింది. హాల్లో ఫ్లోరసెంట్ లైట్లు ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతున్నాయి.

"ఇంకా రాలేదు!" అన్నాడు సుబ్బారావు.

ఇంటిముందు ఏదో కారు ఆగిన చప్పుడైంది. అందరూ బయటకు పరుగెత్తారు. టాక్సీ లోంచి సీత కిందకు దిగింది. కంజీవరం పట్టుచీరలో వుందామె! ఒంటినిండా నగలున్నాయి!

సుబ్బారావు ఆమెను ఆప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు.

"తల్లీ, తిరిగొచ్చావా?" అన్నాడతను.

ఆమె తండ్రివైపు నవ్వుతూ చూసింది.

"నాన్నగారూ, జీవన్ బతికుండగా నేను మీకూ, అతడికీ దూరంగా వుండగలనా?" అందామె.

"అమ్మా, నువ్వు జీవన్ని పెళ్ళాడు. నేను అంగీకరిస్తాను" అన్నాడు సుబ్బారావు.

ఆమె తండ్రిని కౌగలించుకుంది.

"నాన్నగారూ, నామీద మీకెంత ప్రేముందో నాకు తెలుసు. నా ప్రేమకోసం ఎంతో జరిగింది. అదంతా వాలిగారు చెప్తారు" అంది సీత.

* * *

డిటెక్టివ్ వాలి చుట్ట పొగ వదుల్తూ హాల్లో వున్న వాళ్ళవైపు చూశాడు.

"సుబ్బారావు భాయ్, సీత నీకు తగిన కూతురు. నీలాగే ఆమె తెలివైనది. ప్రేమకోసం ఆమె పెద్ద నాటకం ఆడింది. డ్రయివర్ రాజును కొట్టి ఆమెను

ఎత్తుకుపోయిన వాళ్ళు జీవన్ స్నేహితులు" అన్నాడు వాలి.

అందరూ అతడివైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"సుబ్బారావు భాయ్, సి. పరశురామ్ అనే వ్యక్తికి IOB లో A/C లేదు. జీవన్ ఆ పేరులో అకౌంట్ ఓపెన్ చేసి ఐదు లక్షలు అందులో జమకట్టాడు. నీ డబ్బు కాస్తకూడా పోలేదు. కాని వాళ్ళు ప్రదర్శించిన యీ నాటకం మూలంగా వాళ్ళ ప్రేమ ఫలించింది" అన్నాడు వాలి.

"ఇదంతా మీకు ముందుగా తెలుసా?" అడిగాడు సుబ్బారావు.

"జీవన్, సీత నా దగ్గరకొచ్చి అంతా చెప్పారు. ఇలా నాటకం ఆడ్తామన్నారు. ఆడమన్నాను. సుబ్బారావు భాయ్, నీ పిల్ల ఆనందంగా వుండాలని నువ్వు ఆశిస్తున్నావుగా? వాళ్ళిద్దరికీ వైభవంగా పెళ్ళిచేసి దీవించు! వాళ్ళిద్దరూ చాలా ఆనందంగా జీవిస్తారు" అన్నాడు వాలి.

"అలాగే చేస్తాను, సార్" అన్నాడు సుబ్బారావు.

—:ఐ పో యిం ది:—